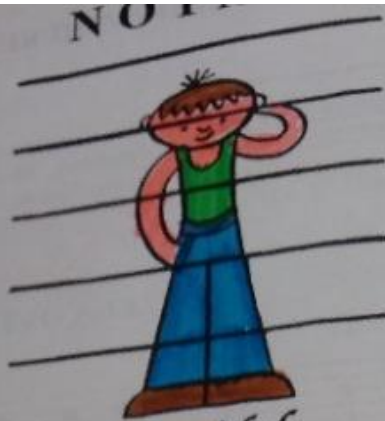

Tón d² - Davídka - zahrajeme takto: Davídek je dlouhán a proto ho zahrajeme nejdelším prstem levé ruky - prostředníčkem. Ostatní prsty (i palec) jsou zdvíženy nad svými otvory a nehrají.

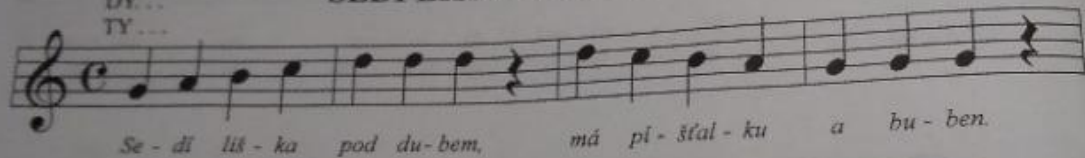
Davídek

- NAJDE LIŠKA TÓN d POD DUBEM, NEBO NA DUBU? -

DY...
TY...

SEDÍ LIŠKA POD DUBEM

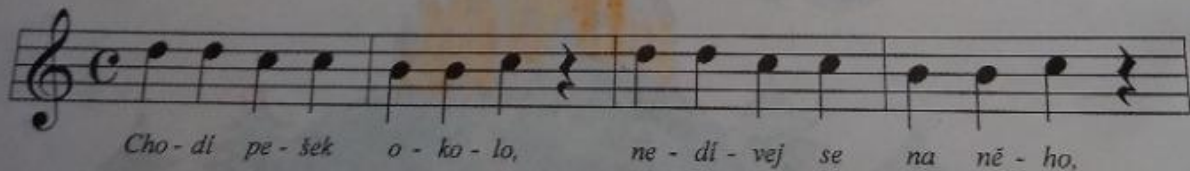
Se - dí liš - ka pod du - bem, má pí - šál - ku a bu - ben.

Na pí - šál - ku pís - ká a na bu - ben třís - ká.

- ZAHRAJME SI -

CHODÍ PEŠEK OKOLO

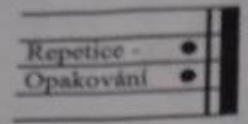

Cho - dí pe - šek o - ko - lo, ne - dí - vej se na ně - ho,

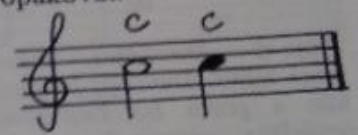

kdo se na něj kou - kne to - ho pe - šek bou - chne.

S OVEČKOU VZHŮRU ZA TÓNEM c

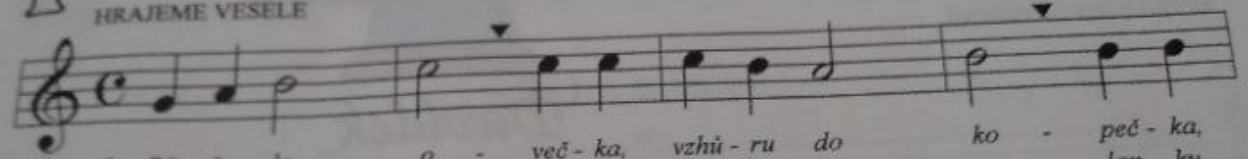

Toto označení se dvěma tečkami znamená, že celou písničku, nebo cvičení máme ještě jednou opakovat.

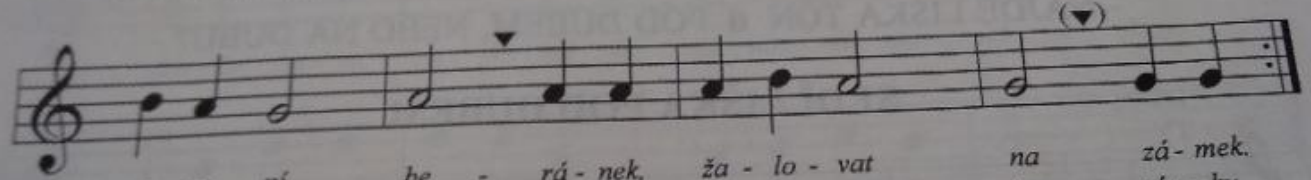

BĚŽELA OVEČKA

HRAJEME VESELE

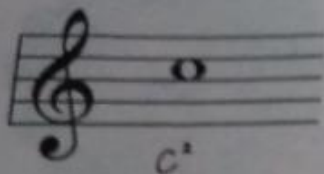
1. Bě - že - la o - več - ka, vzhů - ru do ko - peč - ka,
 2. Ne - že - luj be - rán - ku na svo - ji ga - lan - ku,

a za ní be - rá - nek, ža - lo - vat na zá - mek.
 o - na ti u - vi - je vě - nec z ma - jo - rán - ku.

NOTA c

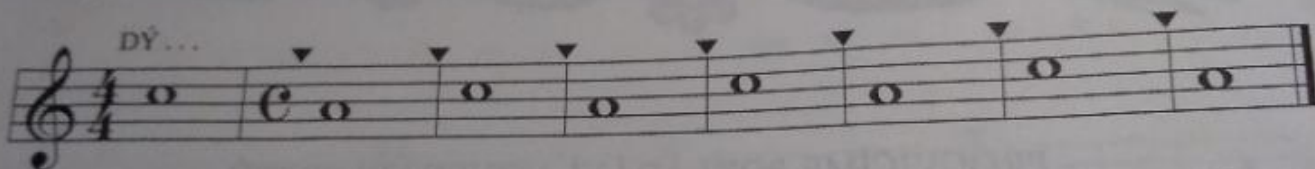

Tón c - Cecilku - zahrajeme dvěma prsty: palečkem a prostředníčkem levé ruky. Pozor - každý prst má na flétně své stálé místo, proto se nesmí přesunout jinam.

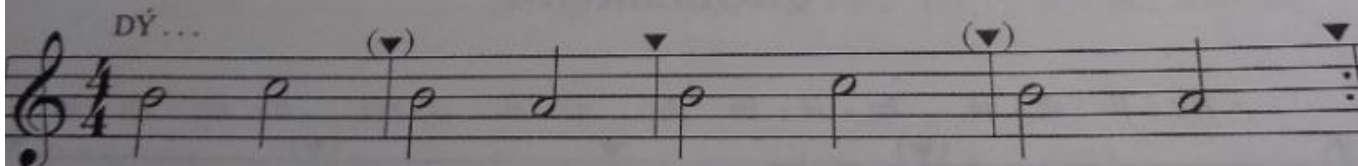

Cecilka

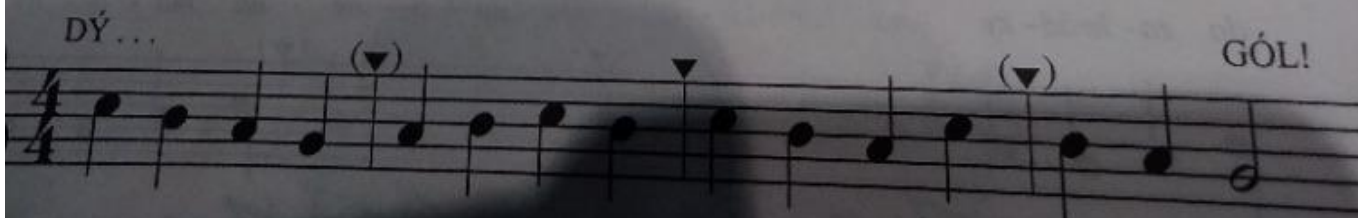
Cecilka si vyšla na procházku. Cestou potkala Amálku. Dlouho se neviděly a tak si měly co povídat:

Došly až na hřiště. A koho nevidí! Honzík má míč a už na ně volá, ať si s ním jdou házet.

Kdopak se to támhle žene? Ale vždyť je to Gustík. A hned, že si zahrají kopanou. A míč už lítal od jednoho k druhému. A kdo vyhrál? Přece ten, co si s nimi teď zahraje a každý míč bude přesně namířen do branky:

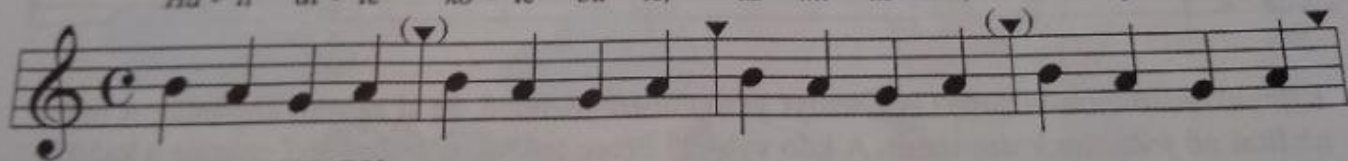

- PROCVIČÍME POKLÁDÁNÍ A ZVEDÁNÍ PRSTŮ -

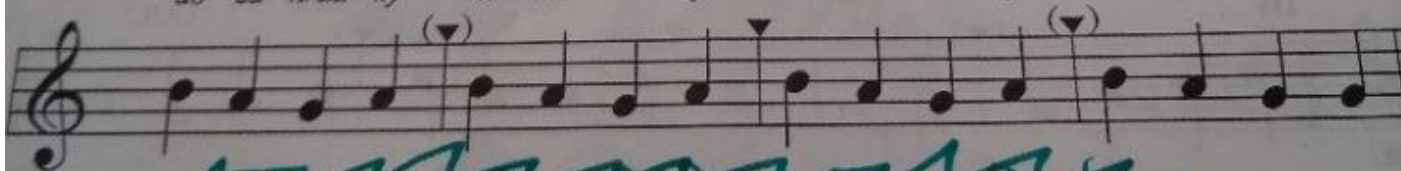
UKOLÉBAVKA

Ha - li dí - tě ko - lé - bu tě, až mi us - neš, o - dej - du tě,

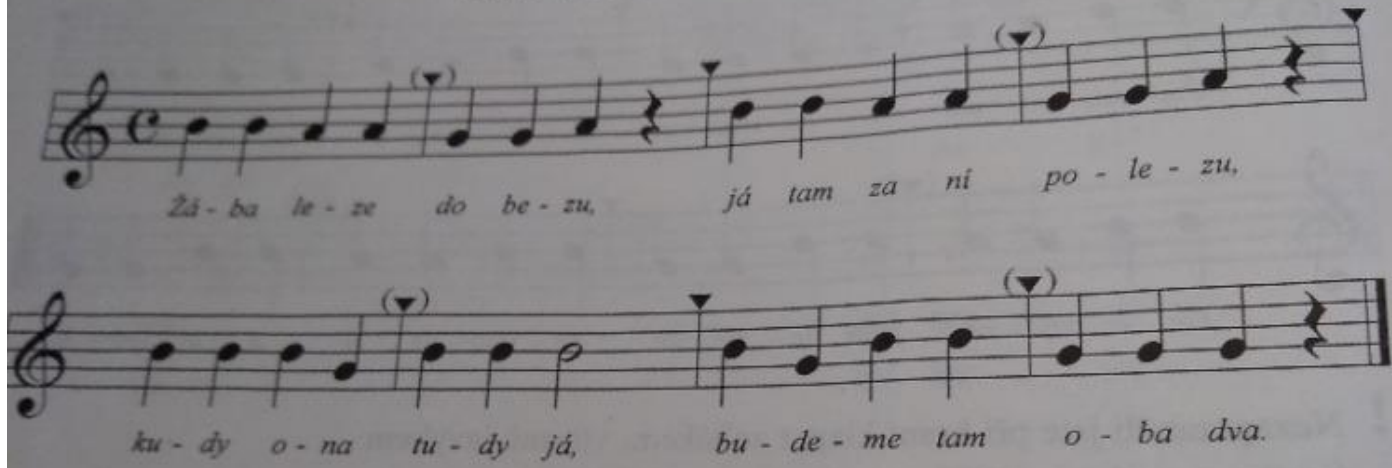
DY DY DY DY

do za - hrád - ky na kar - lát - ky, do do - li - ny na ma - li - ny.

	Na tón h tleskne nad hlavou		Na tón a upažíme		Na tón g tleskne rukama do stehen
---	-----------------------------------	---	---------------------	---	--

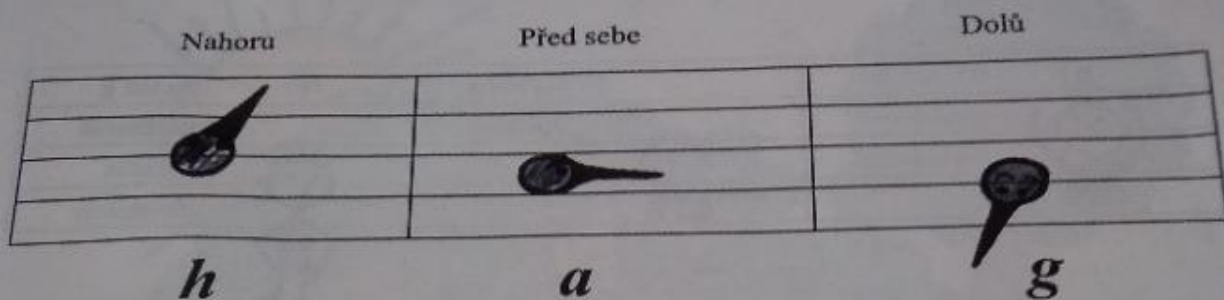
ŽÁBA LEZE DO BEZU

Žá - ba le - ze do be - zu, já tam za ní po - le - zu,
ku - dy o - na tu - dy já, bu - de - me tam o - ba dva.

CVIČÍME, HRAJEME, ZOBÁKEM KLAPEME

Tleskneme s napnutými pažemi, jako by byly čapím zobákem:

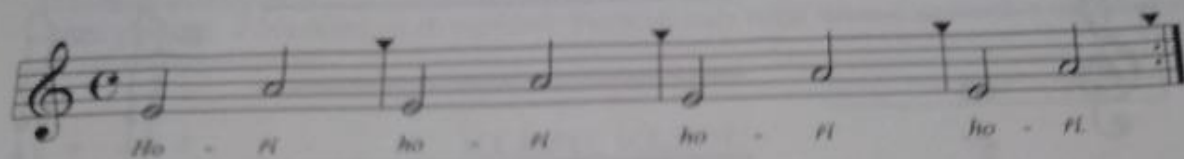
Čáp ten to má vě - ru snad - né, sto - jí v blá - tě, ne - na - chlad - ne.

Jde si klid - ně přes je - zír - ko, ne - smo - čí si a - ni pír - ko.

Nezapomněli jste při hraní klapat zobákem, vlastně jazykem o patro za zuby a pořádně vyslovovat DY nebo TY?

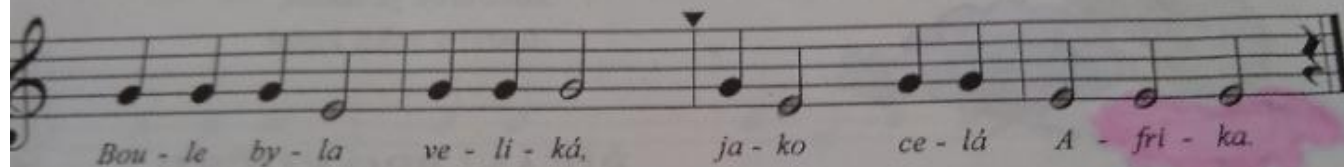
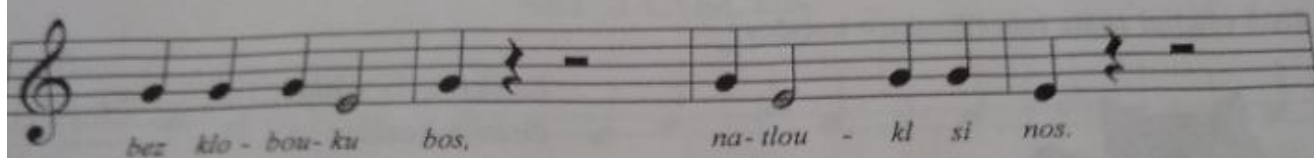
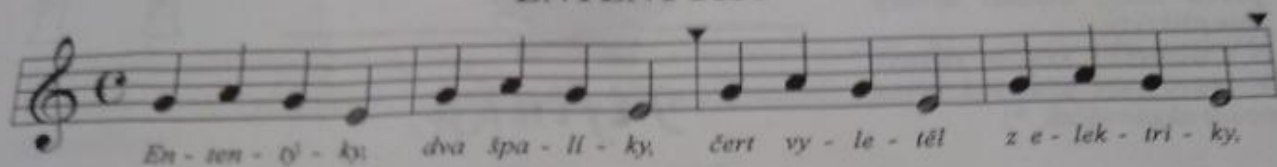

K čertům a pecku patří také oheň. Aby nám naše písničky neshofely - zavoláme hasiče:

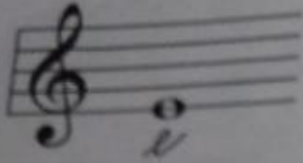

V další fikance provedl čertík Emílek čertovinu. Jazykem vylízal všechnu barvu ze svých not e. Jestli prý poznáte, které jsou to noty, dokážete-li je sami začernit a pak fikanku zahrát bez chyby!

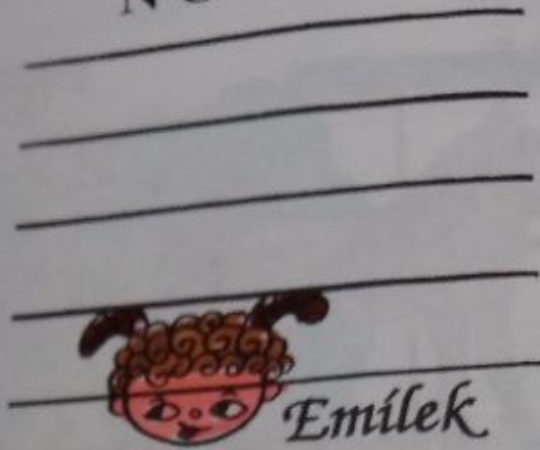
ENTENTÝKY

NOTA e

Tón e - Emílka - zahrájeme
taktu: k hmatu g - Gustíkovi
přidáme ukazováček a prostřed-
níček pravé ruky. Podařil-li se nám
už tón d - Dáda, pak nebudeme mít
s Emílkem žádné problémy.

- HRAJEME SI S ČERTÍKEM EMÍLKEM -
ŘÍKANKA O HONZOVI V PEKLE

Jed - na dvě, Hon - za jde, ne - se py - tel mou - ky.
 Má - ma se ra - du - je, že bu - de pít vdol - ky.

Má - ma vdol - ky ne - pe - kla, Hon - za sko - čil do pe - kla,

má - ma vdol - ky pe - kla, Hon - za sko - čil z pe - kla.

Peško

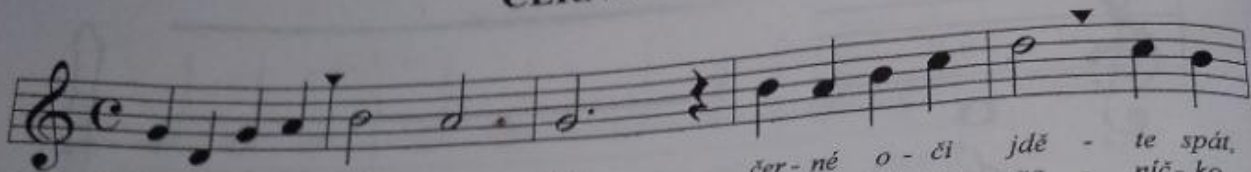

- OD DÁŠENKY K DAVIDKOVI -

JEDE, JEDE, POŠTOVSKÝ PANÁČEK

Je - de, je - de poš - tov - ský pa - ná - ček,
 je - de, je - de poš - tov - ský pán.
 Vza - du má tru - hlič - ku, v pře - du má tru - bič - ku,
 je - de, je - de do Ro - ky - can.

- PÍSNÍČKA NA DOBROU NOC -
ČERNÉ OČI

1. Čer-né o - ěi jdě - te spát,
2. Rá-no, rá-no, ra - nič - ko,
3. Slu-níč-ko už vy - chá - zí,
4. Pro chá-zí se po ryn - ku,

čer - né o - ěi jdě - te spát,
 rá - no, rá - no, ra - nič - ko,
 slu - níč - ko už vy - chá - zí,
 pro - chá - zí se po ryn - ku,

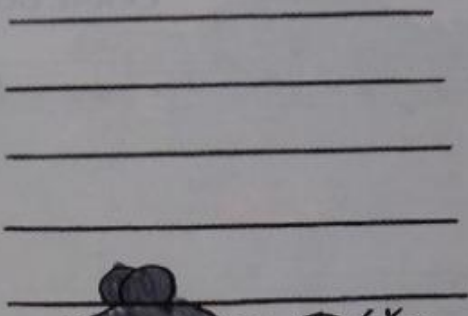
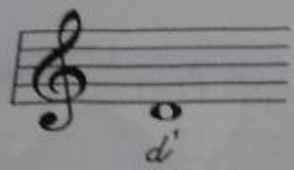
- však mu - sí - te rá - no vstát, však mu - sí - te rá - no vstát.
 dřív než vy - jde slu - níč - ko, dřív než vy - jde slu - níč - ko.
 má mi - lá se pro - chá - zí, má mi - lá se pro - chá - zí.
 ne - se chlap - cům no - vin - ku, ne - se chlap - cům no - vin - ku.

5. Novinečku takovou,
 novinečku takovou,
 že na vojnu verbujou,
 že na vojnu verbujou.

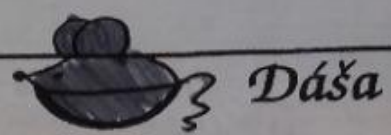
6. Když verbujou budou brát,
 když verbujou budou brát,
 sbohem děvče nastokrát,
 sbohem děvče nastokrát.

NOTA d

Horní tón d' už umíme dobře.
Spodní tón d' - **Dášu** - zahrajeme takto: k hmatu g přidáme ukazováček, prostředníček a prsteníček pravé ruky. Volně zůstanou jen oba malíčky, které držíme nad flétnou.

Palec pravé ruky podepírá flétnu přibližně v místě pod ukazováčkem a prostředníčkem. Všechny otvory prsty dobře přikryjeme a do flétny vyslovíme jemně "DÝ". Obrňte se trpělivostí, jistě se nám to brzy povede.

- KAM SE SCHOVALA MYŠKA DÁŠA? -

! Předpokládám, že už nezapomínáte řádně vyslovovat DY či TY.
Na dalších stránkách už vám to nebudu připomínat.

Má - mo! Tá - to! V ko - mo - ře je myš! Pus - tí - me tam ko - cou - ra,
 ten tu myš - ku vy - šlou - rá. Tá - to! Má - mo! Už tam ne - ní nic!

HONZA

RÁZNĚ

Šel jest Hon - za ko - lem le - sa, u - vi - děl tam He - ro - de - sa.
 He - ro - des byl u - krut - ný, str - čil Hon - zu do put - ny.

Takt $\frac{3}{4}$ - tříčtvrt'ovy

Počítáme na tři doby

raz dva tři raz dva tři raz dva tři raz dva tři raz dva tři

HALÍ, BELÍ

Raz dva tři

Ha-li, be-li, ko-ně v ze-li a hří-bát-ka v pe-tr-že-li.

KDYŽ JSEM JEL DO PRAHY

DY...
TY...

Když jsem jel do Pra-hy pro hrách, pro hrách,
u-pod mí na ces-tě va-lach, va-lach.

Nota \circ půlová s tečkou

$$\frac{3}{4} \circ = \frac{3}{4} \bullet \bullet \bullet$$

Notu půlovou s tečkou hrajeme dlouze na tři doby.

3) V ZAHRADĚ NA HRUŠCE

1. V za-hra-dě na hruš-ce se-dá-vá kos,
2. Na na-šem ko-mi-ně se-dá-vá čáp,
má čer-ný ka-bá-tek a žlu-tý nos,
kla-pe sí zo-bá-kem, klap, klap, klap, klap.

LIŠKA, ŠIŠKA, PAMPELIŠKA

DY...
TY...

Liš - ka, šiš - ka, pam - pe - liš - ka, za - blou - di - la v le - se myš - ka.
Ten, ten, ten, vy - ve - de ji ven.

! Všimněme si, kterým notám pišeme nožičky dolů a kterým nahoru!

STÁLA BASA

Stá - la ba - sa u při - ma - sa, za kam - na - ma stá - la,
když při - mas - ka za - to - pi - la, ba - sa sa - ma hrá - la.

